

ת"פ 19369/12 - מדינת ישראל נגד אחמד חמאמרה

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 17-12-19369 מדינת ישראל נ' חמאמרה(עוצר)

בפני: בעיני: נגד: אהemd חמאמרה (עוצר) הנאשם	כבוד השופטת רבקה גלט מדינת ישראל עו"כ עוזד דואק עו"כ עוזד שלם	המואשימה
---	--	----------

זכור דין

הנאשם, שהוא תושב האזור ליד שנות 1990, הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור, לפי סעיף 382א(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977.

תמצית העובדות היא כי ביום 29.8.17, בעת שהיא אסיר בכלא ניצן, הובל הנאשם על ידי סוחרים כשהוא אזוק בידיו ורגלו. הנאשם החל להשתול ולהתפרק, והוא עזעקו סוחרים על מנת לרסנו. באותו נסיבות נשך הנאשם את הסוחר ד' בידו וגרם לו לנפיחות, המטומה ושפושף עורו.

הנאשם בחר להודות, לאחר שתמה פרשת התביעה.

ב"כ התביעה טענה בעניין חומרת העבירה של אלימות כלפי סוחר שב"ס, והפנמה לעברו הפלילי המכובד של הנאשם, הכול שני מאסרים בני הפעלה, למשך 6-8 חודשים. נטען כי הנאשם מבצע עבירות אלימות ללא רسان, גם בין כתלי הכלא. התביעה ערה לכך שהנאשם מוכך למערכות בריאות הנפש, אך טענה כי עניין זה נבדק, והוא נמצא כשיר. לדעת התביעה מתחם העונש ההולם נع בין 8-18 חודשים מסר, ויש להטיל עונש ברף הגבוה של המתחם, לצד הפעלת התנאים במצטבר. בנוסף, עתירה התביעה להטלת פיצוי גבוהה לסוחר. התביעה הפנתה לענישה שהוטלה במקרים אחרים, ממנו יש ללמידה לעניינינו לטעםה.

ב"כ הנאשם טען כי עדמת התביעה מחמירה יתר על המידה, בשים לב לכך שהAIROU היה ספונטני ורגעי. בעניין עברו הפלילי של הנאשם, נטען כי המאסר על תנאי בין 8 החודשים שהוטל עליו, הוא בלתי מידתי, ועל כן יש לנחות במידתiot בעת גזירת העונשים הנוספים עליו. נטען כי הנאשם סובל ממחלואה כפולת, של סכיזופרניה והתמכרות לסמנים, וכלוא באגף מב"ן,قطען הגנה, لكن יש להתחשב במצבו הנפשי. עוד נטען כי אולי נהגו הסוחרים בדרך אחרת, ניתן היה למנווע את האירוע, שככלו נועץ בבקשת הנאשם לעזרה ששיתקchr לאמו, אך בקשו לא זכתה להתייחסות, וזה מה שגרם למשוע. בעניין זה, הפנה לעדות הסוחרת שאישרה כי אף לדעתה, יכול להיות אולי שוחחה עמו בתא, היה

הairyu נמנע. ב"כ הנאשם הפנה לכך שמאז שנת 2013 לא נפתחו שום תיקים נוספים לנאשם, פרט לתיק זה. עוד הינה לכך שהנאשם התנצל כבר בחיקרתו, ואמר כי פעל מתוך הכאב שחש. בכך מכלול הנסיבות, עתר ב"כ הנאשם להסתפק בהפעלת שני המאסרם על תנאי בחופף זה לזה ולהטייל סה"כ 8 חודשים מאסר.

הנאשם בדבריו האחרון, החל לומר כי פעל מתוך הכאב שחש ולא מתוך כוונה לפגוע. ואולם, בהמשך דבריו נגזר להתפרצויות כעס חוזרת, ואמר דברים חמורים, לרבות דברי איום ממש: "... כל מי שפוגע بي אני לא אడוף לו חשבון אפילו אהרוג אותו אפילו. מי שדופק אותו לא עושה אותו חשבון אני אהרוג אותו אפילו." (הנאשם צעק) היא מדובר שאני אנס, ושאני הרגתי סוחרים, אתם פגעתם בי (צעק) פגעו בי, לא סתם, והרבה אסירים יודעים את זה טוב מאד. אני לא ישב על שטויות אני מי שפוגע בי לא אדריך לו חשבון אפילו שהוא ימות בסוף החיים שלא יהיה לו חיים. אפילו שימות עד סוף החיים אני לא אדריך לו חשבון שתדעו את זה".

מתחם העונש ההולם:

על חומרתן של עבירות אלימות כלפי עובדי הציבור כבר נכתב רבות. ביחס, נפסק פעמים רבות כי יש להחמיר עם כל הפוגע בשוטרים או סוהרי שב"ס, שהם בעלי הסמכות לאכיפת החוק. בرع"פ 1922/11 רחמיוב נ' מד"י (17.3.11), אמר בית המשפט העליון:

"הציבור נותן את מבטו לעובדי הציבור ונציגי החוק, וטובות הציבור מחייבת כי יובטח להם שיוכלו למלא את תפקידם ללא מORA ולא פחד מבעלי אגרוף, מתקפנים ומאיימים. لكن הכרח להטיל עונשה של ממש, גם למען ישמעו ויראו... בתקופה המתאפיינת בגליל אלימות פיזית ומילולית כלפי עובדי הציבור, שומה להגן על השירות הציבורי ועל עובדי הציבור מפני פגיעה בלתי רואיה בכבודם ובמעמדם... על כן בת' המשפט מחייבים להכיב את ידם ולתת עונשים מرتיעים".

כמו כן, נאמר בע"פ 13/2013 מחמוד סירחאן נ' מד"י (30.12.2013):

"... אכן, יש להביע סלידה ושות נפש מעשי תקיפה המכוננים כלפי העוסקים במלאת השמירה על בטחונו של הציבור ועל אכיפת החוק. "מעשי תקיפה ואיומים כלפי שוטרי משטרת ישראל, רק מפני שהם ממלאים את תפקידם כחוק, מעוררים את המוסכמות הבסיסיות ביותר של החברה הדמוקרטיבית בה אנו חיים. חברה המכבדת את שלטון החוק ואת זכויותינו של הזולת לא תאפשר פגיעה בנציגי החוק, וכל פגיעה שכזו צריכה להיתקל בקיר ברזל של אפס סובלנות... אינטראס הציבור מחייב אפוא שוטרים יכולו למלא את תפקידם ללא מORA ופחד... מדיניות של עונשה מכבידה ומרתעה בגין עבירות אלימות נגד שוטרים משרתת אינטרס זה ועל כן היא רואיה".

ואמנם, מדיניות העונשה בעבירות של אלימות כלפי שוטרים או סוחרים, היא מחמירה. בע"פ 3287/08 מד"י נ' ברדו (10.7.08) החמירה ערכאת הערוור את עונשו של מי שגידף שוטרים בתחנת המשטרה ונעץ אצבע בעינו של השוטר, ועונשו הועמד על 15 חודשים מאסר; בת"פ 60717-11-16 מד"י נ' רזניק (07.12.2017)ណן הנאשם 9-7 חודשים מאסר בגין תקיפת סוהר באגרוף לפנים וכן בגין אלימות נוספת; בע"פ 8172/10 גזואי נ' מד"י 2-7 חודשים מאסר בגין תקיפת סוהר באגרוף לפנים וכן בגין אלימות נוספת.

(18.11.10) אישר בית המשפט העליון את החומרה העונש שהוטל על נאשם שדחף שוטר והפilio, כך שבוטל העונש שהוטל בערכאה דלמטה ואשר עמד על 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, והוטלו במקומו 16 חודשים מאסר בפועל; בעפ"ג **13-07-49806 אלסנו נ' מד"** (1.1.2014) הוטל עונש של 20 חודשים מאסר בגין תקיפת שוטרים באגרופים ובעיטות; ברע"פ 2065/14 **אבו מדיעם נ' מד"** (9.6.2014) הוטלו 10 חודשים מאסר על נאשם שדחף שוטרים ובעט בהם במהלך ביצוע חיפוש כדין, העונש כלל הפעלת מאסר על תנאי בן 6 חודשים; בעפ"ג **1860/07 נחמני נ' מד"** (14.6.2007) הוטלו 7 חודשים מאסר על נאשם שבעת ונשר מספר שוטרים; בעפ"ג **(מחוזי מרכז) 22165-04-16 41043-07-14 1116-04-14 מד" נ' עזאלדין** (27.10.14) הוטלו 11 חודשים מאסר בגין תקיפת סוהרתו; בת"פ **5811-11-14 מד" נ' אדרי** (7.5.2018) נדון הנאשם שהוטלו עליו 12 חודשים מאסר בגין תקיפת שוטרים; בת"פ **67646-07-19 מד" נ' בלוט** (26.1.20) נדון הנאשם לעונש של 9 חודשים מאסר, וכן הופעלו במצטבר שני מאסרים על תנאי בני 6 ו-3 חודשים, זאת בגין שהיא בישראל שלא כדין, וכן איומים על סוהר כי יפגע בו ובאשתו; בת"פ **27973-02-17 מד" נ' מון** (9.5.18), הורשע הנאשם בכך שבחיותו אסיר, הטיח בראשו של סוהר קומקום חשמלי, והוטל עליו מאסר למשך 3 חודשים.

ב uninינו, למשל נענו פניות הנאשם ובקשותיו לאפשר לו להתקשרותו לאמו, נשר סוהר בידו באופן שהותיר חבלות.

నכון הדבר, האירוע התרכש באופן ספונטני, אך אין בכך כדי למעט מן החומרה שבhuaה לתקוף סוהר. לדעתי, תקיפה באמצעות נשיכה, מלמדת על דחף פרוע ואכזרי.

לצד האמור, יש לזכור כי הנאשם מוכר כсобל מתחלה כפולה, כפי שעולה מחוות הדעת הפסיכיאטרית שהוגשה במסגרת ההליך. ניתן היה להתרשם במהלך המשפט מגבלותיו, חוסר היציבות המולואה אותו, והאפקט של התמכרותו. יתכן בהחלט כי איבד שליטה בעצמו בעת האירוע, בין השאר בעטים של אלה, כפי שאירע בעת שנשא את דברו الآخرן, ונשף להתרצותם בעוסה וקולנית, אשר ברור שלא התקoon לה מלכתחילה.

לאור מכלול הנסיבות ומידיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירה נע בין מאסר שיכול שירוצה בעבודות שירות, ועד 12 חודשים מאסר.

העונש המתאים לנאשם

הנאשם בעל עבר פלילי מכבד, שעוניינו בעבירות אלימות חמורות ביותר.

בשנת 2011, נכנס לישראל שלא כדין וביצע עבירה אונס בכוח, ככלפי מתלוננת שהתבהה לתומה בחוף הים. בגין מעשה זה נדון למאסר ממושך של 7 שנים (ת"פ 11-2959-06-2), והערעoor שהוגש לבית המשפט העליון, נדחה (ע"פ 3155/12).

בשנת 2015, בעת שהוא אסיר, ביצע עבירות של פיצעה, החזקת סכין ותקיפת עובד ציבור, בכך שתקף באכזריות את שכנו לתא, תוך שימוש במקל, ובמהמשך תקף קשות סוחרים שנזעקו לטפל בו. בגין מעשי אלה נדון לעונש של חמש וחצי שנות מאסר (ת"פ 13-50094-03-5), וערעoor בבית המשפט העליון נדחה (ע"פ 7876/15). במהלך הדיונים באותו עניין,

הعلاה הנאשם טענה של סיג לאחוריותו הפלילית בשל אי שפויות. בית המשפט העליון קבע כי אכן הכוח קיומה של מחלת נפש, אך לא הכוח חסר היכולת להימנע מעשיית המעשה, ונראה כי ביצוע העבירות נבע ממאפייני אישיות של הנאשם, ולא מן המחללה.

בשנת 2016 ביצע הנאשם עבירה של תקיפה כלפי סוחר, בכך שחבט בחזקה על ראשו באמצעות האזיותם שלו ידיו, עד שהסוחר נפל ונגרמו לו חבלות שונות. בגין מעשה זה, הוטל עליו עונש של 8 חודשים מאסר בפועל, שמחציתם צטבר לכל עונש אחר (ת"פ 15-06-63639).

הנה כי כן, הנאשם אינו בוחל במעשי אלימות אכזריים ואף ברוטאליים. זו הפעם השלישייה שהוא מסתבר באליםות קשה כלפי סוחרים.

בגין ת"פ 13-03-50094 נגד הנאשם מאסר על תנאי בר הפעלה, למשך 6 חודשים; בגין ת"פ 15-06-63639 נגדו נגדו מאסר על תנאי בר הפעלה למשך 8 חודשים. בהתאם להלכה הפסוקה, מקום בו לא קיימים שיקולים יוצאי דופן, יש מקום להורות על הפעולות של מאסרים על תנאי במצטבר זה זהה ובמצטבר לעונש מאסר אותו נושא הנאשם בגין תיק קודם (ע"פ 7907/14 ואזנה נ' מד"י (22.2.15)).

קשה לקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיו המאסר על תנאי בן 8 חודשים התלו נגדו הוא בלתי מידתי. אמנם מדובר בעונש מכובד, אך נוכח מידת האליםות שנכנן הנאשם להפעיל כלפי אנשי החוק, יש מקום להרטינו, באמצעות ענישה ממשמעותית.

לא נטען בעניינו לקיומו של אופק שיקומי. עם זאת, יש לקחת בחשבון את האמור בחווות הדעת הפסיכיאטרית, לפיו הנאשם סובל ממחלה כפולה, והדבר דרש התחשבות מסוימת.

ኖכח המאסר הממושך, ההתרשמות מ מצבו הכלכלי של הנאשם, ומהאסר שיטול בזה, החלטתי שלא להטיל עליו עונש כספי.

marsh בטרם הקראת גזר הדין פנה הנאשם לבית המשפט והודיע כי הוא מתנצל על התפרצותו בדבריו האחראונים בדיון. הנאשם ביקששוב להשתחרר לבתו כדי להתפרק ולהקים משפהה.

לאחר כל זאת, אני גוזרת את העונשים הבאים:

א. יופעל המאסר על תנאי בן 6 חודשים מת"פ 13-03-50094.

יופעל המאסר על תנאי בן 8 חודשים מת"פ 15-06-63639.

ב. 8 חודשים מאסר בפועל.

הנאשם ישא עונש זה, וכן הפעולות מאסרים על תנאי כאמור, בחופף ובמצטבר כך שיישא סה"כ 20 חודשים מאסר. מותן תקופה זו ישא 16 חודשים במצטבר למאסרו והייתה תרואה בחופף.

ג. 10 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והtanאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי סוחרים או שוטרים.

6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום והתנאי הוא שלא יבצע עבירות אלימות כלפי גופו של אדם.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ז סיון תש"פ, 18יוני 2020, במעמד הצדדים.